

110

ਆਈਐਲਆਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

2015 (1)

(47) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ 'ਸੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਵਿਚ ਦਰਜ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(48) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਜੈਨ

ਐੱਮ. ਜੈਪਾਲ ਅਤੇ ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2009 ਦਾ ਸੀਆਰਏ-ਡੀ ਨੰਬਰ 159-ਡੀ.ਬੀ

ਸਤੰਬਰ 17, 2013

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - Ss.201,302 ਅਤੇ 364- ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤ/ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਹਿਰ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ। ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਅਤੇ ਕਪਾ ਅਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੱਕ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ
(ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

ਰਾਜ

ਅਗਵਾ ਬਾਰੇ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 18)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: (i) ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ii) ਸਥਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (iii) ਸੰਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਚੇਨ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਪੈਰਾਥ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 20)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਸੰਦੇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 22)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਘਰੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਗਵਾਈ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

(ਪੈਰਾ 24)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦੋਸ਼ ਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 28)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਪੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰ.

ਬੀ.ਐਸ.ਭੱਲਾ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 17.01.2009 ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਦੁਆਰਾ 23.01.2009 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 302, 201 ਅਤੇ 364 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਨ.120 ਮਿਤੀ 10.07.2007 ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ:

ਅਪੈਰਾਧ	ਵਾਕ
ਅਧੀਨ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ? 10,000/- ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।
ਅਧੀਨ 364 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ? 5,000/- ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ
ਅਧੀਨ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ? 3,000/- ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ

(2) ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਪੂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

(3) ਇਹ ਆਨਰ ਕਿਲਿੰਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਸੁੰਘ ਗਈਆਂ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੜਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 10.07.2007 ਨੂੰ ਰਾਤ 9.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰ

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਸ.ਆਈ.ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਗੋਖੀਵਾਲਾ ਵੱਲ ਵਧੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰਦ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੜਕੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਕਤਲ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਪਰ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਲੜਕੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਲੜਕਾ-ਲੜਕੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ 'ਚ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਕੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਨਹਿਰ 'ਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ। ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਪਿੰਡ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜੇ। ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਇਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਰਜੰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਥਾਣਾ ਮਮਦੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਅਵਾਨ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ 'ਨਵਾਰ' (ਚਪਟੀ ਸੂਤੀ ਰੱਸੀ) ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਸਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਕੱਟੇ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ |

ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਖੁਲਾਸੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ | ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੜਕੇ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੀ ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302, 201

ਅਤੇ 364 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(6) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ-ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ-ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫ਼ਸਰ ਡਾ: ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਡਾ: ਰਜਿੰਦਰ ਮਨਚੰਦਾ-ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ।

(7) ਡਾ: ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ -ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ:

1. 10.0 x 6.0 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਥਾਇਰਾਇਡ ਕਾਰਟੀਲੇਜ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਖਿਤਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਟੇਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਮੱਧ-ਲਾਈਨ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬਰਾਬਰ-ਦੂਰੀ ਸੀ। ਜ਼ਖ਼ਮ. ਇਹ ਸੁਪ੍ਰਾ ਸਟਰਨਲ ਨੌਚ ਤੋਂ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਡਿਸਕਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਚਮੜੀ, ਉਪ-ਕਟੀਨੀਅਸ ਟਿਸ਼ੂ, ਪਲੇਟਿਮਾ, ਥਾਇਰਾਇਡ ਕਾਰਟੀਲੀਜ ਅਤੇ ਗਲੈਂਡ, ਟ੍ਰੈਚੀਆ ਅਤੇ ਅਨਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਗਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਗੁੜ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੈਰੋਟਿਡ ਆਰਟਿਲਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਹੂ ਦੇ ਥੱਕੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਿਰਿੰਕਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਚੀਆ ਅਤੇ oesophagus, ਹੈਮਰੇਜ ਸਬ-ਕੰਟੀਨਸ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

2. ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ 11 x 8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਲ ਨੀਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

3. ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ 5 x 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਲਾਲੀ ਨੀਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 115 (ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

4. ਖੱਬੇ ਪੱਟ ਦੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 12 x 9 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਲ ਨੀਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

5. ਸੱਜੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ 6 x 4.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਲਾਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

6. ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ 3 x 1.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਖਿਤਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਤਹੀ ਚੀਰਾ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

7. ਸੱਟ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ 2 x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਸਤਹੀ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

8. ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ ਅਤੇ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਉਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 18x5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ

ਲਾਲੀ ਨੀਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

9. ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 14 x 7.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਲ ਨੀਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

10. 4 x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਸਿਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰੀਟਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿੱਠੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਾਲ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

11. ਖੱਬੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ 5.5 x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਲਾਲੀ ਨੀਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

(8) ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ ਐਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰੈਚੀਆ ਕੱਟਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(9) ਡਾਕਟਰ ਰਜਿੰਦਰ ਮਨਚੰਦਾ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ - ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਨੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ:

(1) ਇਸਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ 22 x 14 ਸੈ.ਮੀ. ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਅੰਡਰਲਾਈੰਗ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਮਾਪ ਵਿੱਚ 4% ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਬਲੈਚਿੰਗ ਖੇਤਰ ਗੋਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 2cmx1cm ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਹੈ। ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਅੰਡਰਲਾਈੰਗ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

116

ਆਈਐਲਆਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

2015 (1)

(3) ਇੱਕ ਬਲੈਚਿੰਗ ਖੇਤਰ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗੋਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਲੱਤਾਂ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਪਾਸਾ ਮਾਪ ਵਿੱਚ 4% ਸੈ.ਮੀ. ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਅੰਡਰਲਾਈੰਗ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) 4% cm x 4% ਸੈ . ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਅੰਡਰਲਾਈੰਗ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਇਟੋਮਜ਼ ਸਟਰਨਮ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ।

(11) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ

ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(12) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ।

(14) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਚਸਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਭਵਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਢਾਂਚਾ ਸੁਣੀ-ਸੁਣਾਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਲ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਲ ਆਈ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕਾੱਪਾ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਪੜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 10.07.2004 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੀ

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ H7 (ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ-ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਥਾਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(15) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਤਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਤ ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰਦ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ | ਨਾ ਹੀ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਉੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸੁਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਜਾਤ ਦੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲੀਸ ਕੋਲ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ-24 ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਲੜਕਾ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਔਰਤਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਗੁਰੂਕੁਲ ਸਕੂਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਜਮਾਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਸਕੂਲੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ

118

ਆਈਐਲਆਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

2015 (1)

ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਪਰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਗੋਖੀਵਾਲਾ ਤੋਂ ਫੋਨ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਤਸੱਦਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਪਿੰਡ ਅਵਾਨ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ।

(17) ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ-ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ, ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਫੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਗਲੀ ਦੁਪਹਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਣਿਆਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰੋਂ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਖੂਨ ਨਹੀਂ

ਮਿਲਿਆ।

(18) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਬਾਣਾ ਮਮਦੇਟ ਦੀ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਜਦਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨਰਜਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।

(19) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਰਾਤ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਰਾਤ ਘਰੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ, ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ, ਸਸਕਾਰ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ, ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ।

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 119 (ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

(20) ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: (i) ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ii) ਸਥਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ (iii) ਹਾਲਾਤ ਸੰਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਚੇਨ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਪੈਰਾਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) **ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀ ਚੰਦਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (ਐਲ)** ਵਿੱਚ , ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

"ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ।"

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਕੋਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ 'ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ' ਅਤੇ 'ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ' ਨਹੀਂ। **ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਿਬਰਾਓ ਬੋਬੜੇ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ** ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ 'ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ' ਅਤੇ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। **v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1)** ਜਿੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

(1) ਏਆਈਆਰ 1984 ਐਸਸੀ 1622

120

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

2015 (1)

"ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਦੂਰੀ ਲੰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ।"

(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ,

(3) ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(4) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ

(5) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜੀਵ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੰਚਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(22) ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਸੰਦੇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਬੂਤ

ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਨਾ ਲੈਣ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕਦਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(23) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੋਨ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਲੜਕਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਰਤਿਆ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਪੁਲੀਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੀ

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 121 (ਅਨੀਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਕਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੜੀ ਗਾਇਬ ਹੈ।

(24) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਘਰੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਗਵਾਈ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

(25) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲਣ ਵਾਲਾ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਪਾ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ। ਕਪਾ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਪਾ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਭੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਟ੍ਰੈਚੀਆ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਰਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚੀਰਾ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ

ਲਈ ਰਾਇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਤਾਂ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਹ ਘੁਟਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ।

(26) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 10.07.2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਥਾਣੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਲਾਸੇ ਕਰਕੇ ਘਰੋਂ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਈ। .

122

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

2015 (1)

ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਿਕਵਰੀ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਟਰਾਲੀ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦਾ ਕੋਈ ਧੱਬਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੁਲਿਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।

(27) ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਸਿੱਧੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਹੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(28) ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

*ਸਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ
ਅਗਸਟੀਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ, ਜੇ.*

ਅਭੈਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

*ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ
ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ*

2013 ਦਾ CWP ਨੰ. 20636

ਸਤੰਬਰ 18, 2013

*ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 14 ਅਤੇ 226 - ਸਿੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ - ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ
ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਸੈਸ਼ਨ 2013 - ਕਲਾਜ਼ ਬੀ(1)(2) - ਸਟੇਟ ਕੋਟੇ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ
ਦਾਖਲਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ 10+2 ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ,
ਜੋ*